

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19020/2023
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Град Врање, чији је пуномоћник Јовица Деспотовић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради утврђења ништавости споразума и исплате разлике накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1706/22 од 05.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1706/22 од 05.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1706/22 од 05.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1587/18 од 14.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор туженог о апсолутној ненадлежности суда за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништав споразум о накнади број 665-96/16-07 од 10.02.2017. године, закључен код Секретаријата за урбанизам и имовинско правне послеве Града Врања, између тужиоца и туженог, којим је одређена висина накнаде за експроприсано земљиште, јер је супротан принудним прописима и јавном поретку. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати разлику између накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето градско грађевинско земљиште за катастарску парцелу број .. површине 451 м2, уписану у листу непокретности број .. КО ..., у износу од 217.049,01 динара, са законском затезном каматом почев од 14.04.2022. године до исплате, а одбијен је тужбени захтев за тражену законску затезну камату на досуђени износ почев од 22.05.2018. године до 13.04.2022. године, као неоснован. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове у износу од 130.540,00 динара, а на трошкове заступања у износу од 94.500,00 динара и законску затезну камату почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1706/22 од 05.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, обавезујућем делу става трећег и у ставу четвртном изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је у складу са праксом Врховног суда, по којој се висина накнаде за експроприсано земљиште утврђује према статусу замљишта одређеног планским актом на основу ког је утврђен јавни интерес и донето правноснажно решење о експропријацији. У конкретном случају не постоје друга правна питања која би налагала обавезу одлучивања о изјављеној ревизији као посебној у смислу наведене законске одредбе, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба је поднета дана 22.05.2018. године, вредност предмета спора по члану 28. ЗПП је 217.049,01 динара, који износ је према средњем курсу НБС за један евро на дан подношења тужбе од 118,18 динара представљао 1.836,60 евра, поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности, на основу чега следи да ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић